

CHÂN LÝ ĐÍCH THỰC CHỈ CÓ Ở GIỚI PHẬT

(Câu thứ 76 - Kinh Pháp Cú)

*"Nếu thấy bậc hiền trí
Chỉ lỗi và khiến trách
Như chỉ chỗ chôn vàng
Hãy thân cận người trí
Thân cận người như vậy
Chỉ tốt hơn, không xấu".*

Trước khi phân tích và lý giải câu kinh này của Thế Tôn, xin xác định lại cho rõ về lập trường và quan điểm của người chọn con đường tu Phật:

Thứ nhất, theo lời dạy của Thế Tôn: tuyệt đối KHÔNG làm chính trị ; KHÔNG mượn danh nghĩa Phật để làm chính trị.

Thứ hai, theo lời dạy của Thế Tôn: tuyệt đối không liên quan đến bất cứ một tổ chức chính trị nào.

Chính trị tựa như bàn tay: nay trắng, mai đen ; dối trá là công cụ không thể thiếu đối với những con người làm chính trị ... trong khi giả dối là điều "cấm kỵ" với những "con Phật".

Trước một vấn đề mang tính chất chính trị - ảnh hưởng xấu, tổn hại sâu sắc đến sự an lạc của chúng sanh - đặc biệt cản trở sự phát triển Phật pháp - chúng ta không thể không lên tiếng.

Việc lên tiếng này phải dựa trên nền tảng hết sức vững chắc: CHÂN LÝ và là CHÂN LÝ ĐÍCH THỰC.

CHÂN LÝ ĐÍCH THỰC chỉ và chỉ có ở giới Phật.

Từ lập trường và quan điểm này - sẽ có những "va chạm" về tinh thần - đối với không ít người - đó là lẽ tự nhiên - Thế Tôn cũng đã đề cập đến vấn đề này trong câu kinh thứ bảy mươi bảy ...

Xin trở lại kinh,
Thế Tôn nói:

*"Nếu thấy bậc Hiền trí
Chỉ lỗi và khiển trách
Như chỉ chỗ chôn vàng
Hãy thân cận người trí
Thân cận người như vậy
Chỉ tốt hơn, không xấu".*

Trong câu kinh này có khái niệm "Hiền trí" - chúng ta cần phải hiểu rõ:

Trong tác phẩm "Hợp tuyển từ kinh tạng pāli" - tác giả: BHIKKHU BODHI - Nguyên Nhật Trần Như Mai dịch -

Thế Tôn đã trả lời một vị Tỳ kheo về bậc Hiền trí như sau:

"Một bậc Hiền trí với đại trí tuệ không làm tổn hại chính mình, không làm tổn hại kẻ khác, không làm tổn hại cả hai.

Trái lại, họ làm những việc lợi lạc cho chính mình, lợi lạc cho kẻ khác, lợi lạc cho cả hai, và lợi lạc cho tất cả mọi người".

Từ câu nói này của Thế Tôn, nhà Phật đã nương theo để đưa ra định nghĩa về THIÊN:

"Thiên, đó là sự an lạc của mình và của người, ở hiện tại lẫn mai sau". (Nghĩa mai sau của nhà Phật bao hàm cả đời này lẫn những đời sau).

Trong kinh, Thế Tôn đề cập đến cái tôi, cái bản ngã "khủng khiếp" của con người:

Chỉ cần ai đó nói nặng-nhẹ một câu thôi ...

con "tam bành", ngay lập tức, bốc cháy ngùn ngụt !

Cần chú ý là: một khi bậc Hiền trí "chỉ lỗi", "khiển trách" - có nghĩa bậc Hiền trí đề cập đến bản chất đích thực của vấn đề.

Bản chất đích thực của vấn đề - có khi lại là thứ "thuốc rất đắng".

Trong câu kinh thứ bốn mươi hai, Thế Tôn đã nói:

"Kẻ thù hại kẻ thù - Oan gia hại oan gia" ...

Có nghĩa: Ai là kẻ thù của ai ? Ai thật sự là "oan" ? Hận thù chồng chất, kéo dài từ đời này sang đời khác ; từ kiếp này sang kiếp khác - khiến khó lý giải tách bạch ...

Vì vậy, giả như: một người bị lừa mất hàng trăm triệu đồng ... người bị lừa, đang đau khổ tột cùng ... còn gặp phải bậc Hiền trí "khiển trách":

Đau gì mà đau ?! Khổ gì mà khổ ?! "Kẻ lừa hại kẻ lừa" ...

Liệu rằng, thái độ người bị lừa kia ... có chịu để yên không ?

Ở đây, Thế Tôn khuyên rằng: thái độ người bị lừa mất hàng trăm triệu đồng kia, nên: vui, vì đã được:

*"Như chỉ chỗ chôn vàng -
Hãy thân cận người trí".*

Vì sao ?

Hận thù sẽ kết thúc.
Sự lừa lọc lẫn nhau sẽ kết thúc.
Bất thiện từ việc này sẽ kết thúc.

Một khi tránh xa bất thiện - thì, hiển nhiên sẽ bắt gặp "núi" vàng.

Trong câu kinh này, chúng ta không thể không đề cập đến mặt đối lập của Hiền trí.

Đối lập của bậc Hiền trí là: kẻ Ác ngu.

Như đã đề cập đến rất nhiều lần ở những câu kinh trước: kẻ NGU đó là những người không nhận biết được đâu là CHÂN đâu là PHI CHÂN - tức đâu là THIỆN đâu là BẤT THIỆN.

Kẻ ngu chỉ tin vào những gì "mắt thấy, tai nghe". Kẻ ngu vì không thấy, không nghe, không hiểu, không biết ... nên vội vàng phủ nhận và kết luận là KHÔNG CÓ.

Marx và Lenin là điển hình tiêu biểu.

Điều ghê tởm và đáng sợ bậc nhất của Chủ nghĩa Cộng Sản (do Marx và Lenin lãnh xướng) - là muốn biến con người thành cỗ máy - khi chủ trương cho rằng: đằng sau cái chết của con người là không còn bất cứ điều gì. Con người chết là hết.

Con người sống trong vỏ bọc của Chủ nghĩa Cộng Sản - không hề run sợ trước bất cứ những việc làm bất lương nào ...

Bất kể đó là việc hút máu, mồ hôi, nước mắt ... của những người dân vốn rất nghèo khổ, lam lũ ...

Những kẻ được trang bị đến tận răng - mớ lý thuyết hào nhoáng, giả dối ... của cái gọi là "Duy vật biện chứng" ... ung dung, khoái trá ... tận hưởng mọi thứ từ những điều bất thiện mang lại ... Và, rất yên tâm cho rằng: "Đã hạ được cánh an toàn"...

Trong câu kinh này, Thế Tôn khuyên nhủ:
Nếu có bị "khiển trách" bởi bậc Hiền trí -

cho dù đó là lời khiển trách có tính "tàn nhẫn", mang lại nhiều "đau đớn" ...

"Hãy thân cận người trí".

Hiểu được như vậy, làm được như vậy -
đó cũng là bậc Hiền trí vậy.

P.T.C

27.02.2023

Xem video về bộ Kinh Pháp Cú [ở đây](#) .